No. 1210 Zaterdag 9 Maart 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 8 Maart.

DE NIEUWE BEGROOTING.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het ontwerp der koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1908, dat hierbij in voldoening aan art. 101 van het Regeeringsreglement wordt aangeboden, toont als ramingscijfer van de uitgaven de som van .... f 908,951.
aan. De raming van de uitgaven voor 1907 bedraagt .... f 890,347.

zoodat de dienst van 1908 naar schatting eene uitgaaf van .... f 18,604.
meer dan die van 1907 zal eischen.

Wanneer ondergeteekende ook nu, evenals verleden jaar, verklaart, dat als algemeen beginsel bij de samenstelling van het ontwerp wederom het streven voorop gezeten heeft om elke uitgave, die niet onafwijsbaar noodig geacht wordt, te vermijden, dan schijnt het resultaat van eene vergelijking der eindcijfers van de begrootingen der laatste jaren met die verklaring in strijd te komen.

Die tegenstrijdigheid is echter slechts schijnbaar, hetgeen blijken zal, wanneer niet enkel gelet wordt op de cijfers van de geraamde uitgaven, maar rekenschap gegeven wordt van het doel, waartoe de verscheidene credieten, welke tot de stijging van de eindcijfers aanleiding gegeven hebben, werden aangevraagd. Eene vergelijking tusschen de verschillende op de begrootingen voor 1907—1908 aangevraagde credieten, zal dan al spoedig aantoonen, dat, — terwijl voor 1908 in het geheel pl. m. f41,000 aan nieuwe of verhoogde credieten meer, daarentegen op andere posten pl. m. f 22,000 minder werd aangevraagd, — hetgeen meer is geraamd, noodig is in de eerste plaats voor de verdere uitvoering van maatregelen, welke de economische verheffing van de kolonie beoogen.

Zoo is voor cultures f 16,000,— en voor de triangulatie en topographische opname f 5,600.— meer aangevraagd, terwijl ter bevordering van het ambachtsonderwijs f 1,500.— en voor verlenging van een steiger ter reede van Oranjestad op Aruba f 7,500.— is geraamd.

Voor bezoldigingen is in totaal een niet onbelangrijk bedrag meer aangevraagd, maar het grootste deel daarvan zal geene uitgave van blijvenden aard zijn. Zoo de meer aangevraagde som van f 3,900.— voor bezoldiging van het personeel bij de topographische opname, reeds begrepen onder het vorengenoemde voor dezen dienst meer aangevraagd bedrag, — zoo de voor personeele toelagen aan den administrateur van financiën en aan den directeur van het departement van openbare werken meer uitgetrokken som van f 2,500.— En waar verder van het saldo f 1,000.— bestemd is voor de zoo noodig geachte verbetering van den geneeskundigen dienst in het 4e en 5e district op Curaçao, f 1,100 voor het onderwijs op St. Martin als gevolg van de toenemende schoolbevolking, en f 800. voor bezoldiging van het personeel bij de kustverlichting op Bonaire in verband met het voornemen tot het aanbrengen van een licht te Boca Spelonk aan de N. O. kust van dat eiland, waarvan de noodzakelijkheid zich wederom sterk deed gevoelen, nadat in het afgeloopen jaar tot driemaal toe scheepsrampen op die kust werden geconstateerd, — dan blijkt dat na aftrek van op sommige posten verkregen bezuinigingen op bezoldigingen, met eene geringe verhooging van uitgaven de door den eisch der billijkheid voorgeschreven en daardoor dan ook noodzakelijk te achten verbetering van positie van de landsdienaren, genoemd in de bij de betrekkelijke posten gegeven afzonderlijke toelichtingen zal kunnen worden verkregen.

Tot de toeneming van het eindcijfer der uitgaven heeft verder de met f 2,400.— verhoogde raming der pensioenen, enz. en de voor het toezicht op de inning van het invoeren van het accijnsrecht, blijkens de de toelichting ter plaatse in het belang van den dienst noodzakelijk geachte verhooging met f 1,000.— van het thans beschikbaar crediet bijgedragen, terwijl ten slotte tegenover de voor den algemeenen dienst noodig geachte verhoogingen van credieten verlagingen op andere posten van dien aard tot ongeveer dezelfde totaal-som staan.

Voor 1908 is in hoofdzaak minder aangevraagd f 4,000.— voor het onderhouden van de telegraphische gemeenschap, f 9,700.— voor baggerwerken [Curaçao] en pl. m. f 9,600 voor onderhoud van gebouwen en voor nieuwe werken in de kolonie.

De raming der ontvangsten bedraagt voor het a. s. jaar de som van .... f 568,015.
Voor 1907 is geraamd f 528,920.

zoodat in 1908 op eene meerdere ontvangst van f 39,095. wordt gerekend.

De ontvangsten zijn voor 1908 zooveel hooger geraamd in de eerste plaats omdat tengevolge van de verbeterde vooruitzichten van de phosphaatontginning op Aruba het concessierecht beduidend meer zal kunnen opbrengen.

Overigens wordt gerekend op eene hoogere opbrengst
van het accijnsrecht ad f 7,150.—
van de inkomstenbelasting ad f 1,550.—
van het uitvoerrecht ad f 1,000.—
van de belasting op grondeigendommen ad f 1,000.—
van het ankergeld op Aruba ad f 1,500.—
van de grondhuur ad f 2,450.—
terwijl de raming van verschillende middelen (w. o. emolumenten bij het toezicht op den in-, uit- en doorvoer f 1,000.—, rente en terugbetaling wegens verleende landbouwcredieten pl. m. f 2,300.— en inkomsten van de postspaarbank f 1,000.— te zamen ongeveer f 7,000.— hooger is gesteld, waartegenover andere pl. m. f 1,000.— lager zijn geraamd.

Daar de ontvangsten .... f 39,095.
en de uitgaven .... f 18,604.

hooger zijn geraamd dan voor 1907, zal het subsidie voor 1908 .... f 20,491.
minder dan voor 1907 bedragen en op f 340,936.— kunnen worden bepaald.

Het behoeft wel geen betoog, dat het subsidiecijfer beduidend lager zal kunnen worden gesteld, wanneer de aangevraagde credieten voor direct of indirect–productieve doeleinden niet langer tot de thans aangevraagde totalen benoodigd zullen zijn.

Ten aanzien van het afgeloopen dienstjaar kan worden vermeld, dat van 't toegestane crediet ad f 885,437 voor zooverre nu kan worden nagegaan ongeveer ...... f 880,000

voor den dienst benoodigd is geweest, of .... f 5,437
minder dan het geraamd bedrag.

De ontvangsten, die op ... f 505,420
waren geraamd, hebben, mede voor zooverre reeds nu na te gaan, ongeveer f 607,051

bedragen, of 101,631
meer dan de geraamde som.

Tengevolge van deze uitkomsten zal van het op f 380,017.— voor dat jaar geraamd subsidie slechts tot een bedrag van pl. m. f 272,949.— behoeven te worden gebruik gemaakt.

De zooveel hoogere ontvangst, dan waarop gerekend was, werd door de hoogere opbrengst van de volgende middelen tot de daarbij genoemde bedragen veroorzaakt, als:
Invoerrecht (pl. m. f 11 000.—).
uitvoerrecht (pl. m. f 27,000.—)
inkomsten van de posterij (pl. m. f 13,000.—).
inkomsten van de gouvernementsbank (f 5,500.—),
emolumenten van den controleur (pl. m. f 4,000.—).
vergunning tot het ontginnen van phosphaat op Aruba [pl. m. f 23,000] terwijl aan inkomstenbelasting en weerbaarheidsbelasting, beiden pro memorie geraamd, pl. m. f 12,000 en f 5,900.— werden ontvangen. Enkele posten brachten minder dan de geraamde bedragen op.

Feuilleton.

DE ZEESLAG BIJ KIJKDUIN.

Ter voorbereiding van de groote feestelijkheden, welke over veertien dagen ter herdenking van den 300sten geboortedag van De Ruyter hier zullen gegeven worden, meenden wij niet beter te kunnen doen dan onzen Lezers te herinneren aan eenige voorname episodes uit het leven van dien held. Daartoe strekke op de eerste plaats de prachtige beschrijving van den zeeslag bij Kijkduin, zooals die door Prof. Dr. Theod. Jorissen in zijn *Historische Bladen* ons vol leven en gloed voor oogen wordt gesteld.

„Het heropenen van den krijg, in het voorjaar van 1673, mocht door de Republiek, die tevens tijding ontving van het oprukken harer bondgenooten, met eenige meerdere gerustheid worden te gemoet gezien. De eendracht was hersteld, de eenheid aan 's lands bestuur hergeven. Toch was het gevaar nog dreigend, toch zou er een oogenblik van de hoogste spanning komen, een oogenblik, waarin het behoud van het Vaderland, dat men wellicht liever had dan ooit, juist om de opofferingen, die het gevorderd had, op het spel zou staan; een oogenblik, waarin uit aller harten een bede tot den Allerhoogste zou opstijgen, terwijl de donder van het kanon de duinen deed trillen en de bedehuizen op hunne grondvesten daveren.

Wat men ter zee te wachten had, wist ieder, die de woorden kende waarmee de lord kanselier van Engeland, namens den koning, van het Parlement de noodige gelden voor de uitrusting der vloot had gevraagd. „*Carthago delenda est*”, Carthago moet verdelgd worden, zoo liet hij zich hooren, en het was duidelijk, dat hij met Carthago Nederland bedoelde. Nederland, door zoo vele banden aan Engeland verbonden, maar de geduchtste mededingster in handel en zeevaart, moest vernietigd worden! Men had het tot dusverre tevergeefs getracht, maar wenschte de poging krachtiger te herhalen.

De Ruyter kreeg in last, de kust van Holland en Zeeland te dekken. Hij kwam in den loop der maand Mei op Schoonevelt, in de nabijheid der Zeeuwsche kust, ten anker, om daar de nog ontbrekende, maar hem toegezegde Zeeuwsche schepen af te wachten.

Toen hij vernam, dat hij ze niet spoedig verwachten kon, besloot hij met de schepen, die hij bijeen had, naar de Engelsche kust te zeilen, de rivier de Theems door de medegenomen zinkschepen te versperren en alzoo het uitloopen der vijandelijke vloten te beletten.

Hij slaagde niet in zijn voornemen, daar er een zware mist opkwam, zoodat de vloot op de ankerplaats terugkeerde. Ettelijke dagen bleef zij daar; want eerst den 2den Juni kreeg men den vijand in het gezicht. Den 4den werd op de Ruyter's schip het Avondmaal gehouden, met den vijand in het gezicht, hetgeen, volgens hem, den moed zou doen stijgen. Niet vóór den 7den raakten de beide vloten aan elkander. Het was juist dezelfde dag, waarop men het vorige jaar den vijand bij Soulsbaai versloeg. De herinnering verhoogde het verlangen naar den strijd en deed de overmacht der vijandelijke vloten niet rekenen, die de zee, zoo ver men zien kon, bedekten. Men telde honderd vijftig zeilen van 's vijands zijde, terwijl 's Lands vloot er even honderd had, de adviesjachten zelfs medegerekend. Het was „een klein hoopken,” zooals Janmaat zich uitdrukte (hetgeen lang een spreekwoord gebleven is,) maar Janmaat was daarom niet mismoedig; hij hield het oog geslagen op de admiraalsvlag en hunkerde naar den strijd.

De Ruyter had den moed des geloofs en de kracht der Christelijke hope, want een ooggetuige verhaalt, dat hij bij het naderen van den vijand zei: „omdat onze vloot klein schijnt te zijn, heb ik te grooter vertrouwen van een goede uitkomst: niet op onze macht, maar op Gods almachtigen arm.” Dat vertrouwen werd niet beschaamd. Met felheid werd er gestreden, en niet het minst door de Ruyter zelven, die de Engelschen zag wijken, zoodra zijn schip „de Zeven Provinciën” naderde, hetgeen hem onder het gevecht glimlachend deed zeggen: „De vijanden hebben nog ontzag voor de Zeven Provinciën.”

Hij en de luitenant-admiraal Bankert brachten het eskader, waarmede zij slaags waren, aan het wijken en het zou hun buit zijn geweest, als de Ruyter, die Tromp in gevaar zag, niet, om dezen te hulp te snellen, de bijna zekere prooi had vrij gegeven. Hij kwam te rechter tijd aan, om den dapperen, die geen vijand telde, en reeds van het derde schip zijn admiraalsvlag liet waaien, te ontzetten. Toen Tromp hem zag aankomen, was hij uitgelaten: „Mannen!” riep hij uit, „daar is Bestevaâr; die komt ons helpen. Ik zal hem ook niet verlaten, zoolang als ik adem kan scheppen.” Woorden vol beteekenis van *die* lippen. En de Ruyter's daad èn Tromps woorden stemmen ons tot eerbied voor

De zoutziederij te Muiden.

Voor me liggen twee blokjes ruw steenzout. Twee stukjes van de doorschijnendwitte delfstof, waarvan in de aarde uitgebreide en dikke beddingen voorkomen. Die beddingen liggen in de Karpathen, in Bosnië, Hongarije, Beieren, Moldavië, Frankrijk, Engeland, Spanje, Virginië. Men ziet wel: de voorraad is voorloopig nog ruim voldoende. En ongerust behoeven we ons niet te maken over mogelijk al te snel verbruik van dit condiment, dat een noodzakelijk bestanddeel uitmaakt van onze voeding en dat in enorme hoeveelheden wordt verbruikt. Hoeveelheden waarvan men eenvoudig perplex staat.

We gingen rond door de donkere steegjes tusschen de werklokalen in de zoutziederij te Muiden. We dwaalden door een griezelig labyrinth van smalspoorbanen over kruispunten en wissels; langs dampende pannen en propvolle „dennen" (bewaarplaatsen van zout)...; er lagen reusachtige steenkolenstapels. Rijen van zulke dennen; en mijn geleider vertelde me: „Hier ligt 33.000 KG.; in die den zit ongeveer 50.000 K.G." enzoovoort, het heele rijtje af. Ongelooflijk eenvoudig, dat er een afzetgebied kan gevonden worden voor een consumptieartikel, dat toch maar bij kleine beetjes gebruikt wordt en hier in zulke overweldigende massa's geproduceerd. Zou men gelooven, dat deze zoutziederij wekelijks 110.000 K.G. zout aflevert aan haar Nederlandsche afnemers? Honderd en tien duizend kilogrammen van een stof, die gebruikt wordt bij korrels; maar... gebruikt door iedereen, dagelijks in al zijn spijzen en dranken.

Over beplaste steenen vloeren, tusschen klammig aangeslagen houten wanden door, over een paar hellende kippenloopjes kwamen we boven de dennen, die afgedekt zijn met stelsels van houten latwerk, dat als het ware het deksel vormt van die reusachtige zoutdoozen. Een spoorbaantje slingert er tusschen door voor den aanvoer en is tevens dienstig als gangpad. Daar langs kwamen we buiten op het viaduct: een houten gevaarte, stevig rustend op dikke balken aan den Vechtkant.

Dat viaduct is het begin van het bedrijf. Er staat een huisje op voor de commiezen, die bij de lossing toezien voor de belangen van den fiscus. Aan de andere zijde een stoomkraan, die gedreven wordt door stoom uit de fabriek en waarmee het zout wordt gehev en uit de Mannheim-booten op wagentjes, die vlak voor het commiezen hokje gereden worden op een bascule. Zoo zien de fiscus-mannen, hoeveel zout is ingevoerd in de fabriek; hoeveel accijns verschuldigd is. En dat zijn alweer sommen; dat gaat met duizenden guldens gelijk. Vandaar ook, dat de accijns niet behoeft te worden betaald bij invoer van zout in de fabriek, maar pas als een hoeveelheid in bereiding wordt genomen. Als de wagentjes zijn gewogen, storten de mannen ze leeg in een den. En zoodra deze vol is, komt een commies, die met een touwtje en lood de gesloten den plombeert: 's Rijkszegel, dat niet verbroken mag worden, belet dan dat van die hoeveelheid iets zou verdwijnen. Als de fabrikant ze noodig heeft, dan komen weer de commiezen, die het zegel verbreken en...... accijns wordt geïnd van den inhoud.

De mannetjes van one financiën-departement waken met angstvallige zorgen voor de hun toevertrouwde belangen; dus drukt nog altijd het accijns op den zoutprijs: dus is ook Nederland hooger in prijs met dit product dan andere rijken. Toch: voor zoutsmokkelaars van professie, zooals ze vroeger leefden aan de grenzen, is de gouden tijd voorbij. Want het bij invoer te heffen recht is zoodanig verminderd, dat het baantje niet loonend meer is. Voor de poëzie van het douanenleven is dat misschien te betreuren; althans, ik herinner me nog met genoegen hoe het „jagerlatijn" van een gepensionneerd grensbeambte me emotievolle genieting gaf, als hij vertelde „uit zijn tijd". Toen er nog premie stond op elken zoutsmokkelaar, gegrepen „en flagrant délit." Hoe de mannen toen meer jacht maakten op de smokkelaars zélf dan op het „corpus-delicti" van wege de premie alweer.

En hoe ze toen slopen over de heide en door bosschen, beide vijandelijke machten; hoe ze hinderlagen legden, hun spionnen hadden, krijgslisten bedachten. Hoe soms het geniepige mes van zoo'n beroepswettenovertreder in nachtelijk donker een grenswachter „opruimde"; hoe wel eens van weerskanten kogels gewisseld werden, die niet zelden raak waren......... De kippenvelverhalen zijn uit nu; en rustigjes controleert thans daarboven de belastingman; trekt turfdragers-krijtstreepjes; maakt optel-sommetjes; hangt loodjes aan.

Al dat nauwkeurig gewogen zout wordt dus gestort in „dennen", in reusachtige bakken, waar het wacht op bewerking.

Nu kom ik weer terug op mijn steenzout-blokjes van daar straks. Eén ervan is helder wit: blijkt wel 'n stukje soda of een klontje kandij. 't Andere is goor, heeft koolzwarte plekken, is besmeurd met leem en allerlei vreemde bestanddeelen Als we nu die twee stalen als grens nemen, dan kunnen we alle tusschenliggende helderheidsgraden vinden in zulk een zout-ophooping. 't Ligt er vast op een. Eene zoutberg in 't klein, waar de wapperende gasvlam vonkies overheen spettert, die den heelen zoutklomp zetten in speelsche flikkering. Met houweelen waren mannen er bezig er bonken af te hakken, want de stukken delfstof kleven door drukking en warmte tot een vaste massa op elkaar. En daar zoo staande voor dien zoutberg, waar 't licht over spookt, krijgt men even flauwtjes een ilusie van hoe mooi 't toch wel wezen moet daarginds in Wieliezka, 't zoutstadje in de Karpathen bij Krakau. Waar men al van het begin der dertiende eeuw af heeft gewerkt in de zoutbergen, er mijnen gehakt heeft en lange gangen. Zuilenrijen zijn er ontstaan; huizen, een kerk zelfs is er gehouwen in zout. Heldere kristalwanden, flonkerend zout overal, en daartusschen de mannen wier lampen lichtbundels vonkend neerketsen over en tegen het starre geglim rondom...!

Op lorries vervoert men het zout naar de kuipen, smijt het er in met hoopen, pompt er dan Vechtwater op. Zoo blijft 't liggen eenige uren. 't Lost zich op, langzaam aan; laat het grove vuil alvast los, dat zakt naar den bodem. En als de pekel is verzadigd, wordt ze weer overgebracht naar een andere bak, om weer te bezinken; en in een derde bak ondergaat de vloeistof dat zelfde proces nog eens. Een oplossing is verzadigd, wanneer het oplossingsmiddel de grootste hoeveelheid der opgeloste stof bevat welke het bij een bepaalde drukking en temperatuur kan opnemen. Eenzelfde hoeveelheid water kan echter bij verhoogde temperatuur meer zout bevatten dan bij lageren warmtegraad. Vandaar dat de pekel ten slotte nog eens opgevoerd wordt — uit de bassins — naar een reservoir, dat verwarmd wordt door stoom. Hier voegt men nog eens zout bij en dan is de pekel klaar voor verdere bewerking. Ze heeft dan n. l. haar hoogste zoutgehalte bereikt en zal dus een zoo groot mogelijke hoeveelheid zout leveren.

Zout bereiden uit pekel is feitelijk niets dan het doen verdampen van 't oplossingswater, zoodat het zout in kristalvorm overblijft. Wat wij keukenzout noemen, heet in de scheikunde: chloornatrium; m. a. w. het keukenzout is slechts één van de talrijke vertegenwoordigers der belangrijke klasse van scheikundige verbindingen, die zouten (salia) heeten. Heel eenvoudig heeft de bewerking plaats bij de zee-zoutbereiding, o.a: te Soemanep op Madoera in Nederl.-Indië, waar men het zeewater in gegraven bassins leidt en door de zonnewarmte doet verdampen; 't zout blijft dan achter.

Zoo ongeveer doet men ook hier. Maar de warmte wordt verkregen langs kunstmatigen weg: dagelijks verbruikt men een waggon steenkolen! Groote, ondiepe reservoirs van een paar vierkante meters oppervlakte bevatte de pekel; er onder ligt het kolenvuur te gloeien, en een stelsel van vlampijpen, zoo ongeveer als bij een vlampijp-ketel, zorgt, dat de ontwikkelde warmte de hoogst mogelijke productiviteit bereikt. Nu zijn er in zoo'n ziederij twee soorten van kristallisatie: de „rustige" en de „gestoorde kistallisatie". 't Is bekend, dat ter verkrijging van zuivere kristallen de verdamping moet geschieden zonder de minste stoornis in de oplossing en bij betrekkelijk lage temperatuur. Wordt de oplossing in beweging gebracht, dan heeft wel kristallisatie plaats, maar de kristallen nemen niet hun goeden vorm aan, of breken. Dat nu is 't heele geheim, der bereiding van grof en fijn zout.

De zoutkristallen bestaan uit vier zuivere gelijkbeenige driehoeken, die zóó aan elkander sluiten, dat ze een holle vierzijdige pyramide vormen. Zoo'n pyramide is een heel vliesje, een vier c. M. laag en breed, dat drijft op het water. Naarmate meer water verdampt, hecht zich meer zout aan die vliesjes, die eindelijk zinken en plaats maken voor nieuwe En als al 't water aldus is verdwenen, dan liggen de zuivere zoutkristallen in de pan. Ze zijn klaar voor den verkoop. Maar: dat is „rustige" kristallisatie en alle voorzorgen zijn genomen om stoornis te verhinderen. De geheele pan is omtimmerd en afgesloten met bevensterde luiken; geen tochtje kan het watervlak rimpelen en aldus het vormen van zuivere kristallen onmogelijk maken. [*Wordt vervolgd.*]

De Maasbode.

---

de helden, die elkaar een oogenblik vijandig zijn geweest, maar in de ure des gevaars het leven voor elkaar waagden, wetende, wat schat het lieve vaderland verliezen zou, zoo het een van beiden moest missen.

De nacht deed den strijd ophouden. De Engelsche en Fransche vloten deinsden met groot verlies af; de Hollanders ankerden op de plaats van het gevecht en tellen slechts weinige dooden en gekwetsten. Hoewel de verbondenen zich de eere der overwinning toeëigenden, weken zij naar de Engelsche kust. De vreugde was in Holland en Zeeland algemeen. De brief van de Ruyter, waarbij de uitslag van het gevecht werd gemeld, werd 's avonds te 10 uren in de vergadering der Staten Generaal gelezen en prikkelde den ijver en verhoogde, zoo mogelijk, den moed.

Had men vroeger den vijand afgewacht, thans zocht men hem op. Na eenig ongemak van het ongestadig weer verduurd te hebben, kreeg men den vijand den 14den Juni weder in het gezicht. Hij week, maar werd eindelijk ten 5 ure na den middag ingehaald en toen gedwongen, een Engelsche haven binnen te loopen en de zee te verlaten. Het gevaar, dat het vaderland van de zeezijde gedreigd had, was alzoo voor eenigen tijd verdwenen.

Te land werd eerlang een volkomen verlossing te gemoet gezien. Het Hollandsche leger had, na de inneming van Naarden, zich met de legers van den keizer van Duitschland en den koning van Spanje verbonden, en bestookte de Franschen, Keulschen en Munsterschen in den rug, zoodat deze, voor een afsnijding beducht, de bezette plaatsen in de Republiek na het heffen eener laatste brandschatting verlieten. De Republiek herademde en dacht er reeds aan, met al de macht die haar nog overbleef den vijand op eigen grondgebied aan te vallen. Maar nog één beproeving moest zij doorstaan; eene beproeving te bitterder, omdat de redding, die men aanstaande dacht, wederom twijfelachtig maakte en het vaderland aan den rand van den afgrond bracht.

Na den tweeden zeeslag kwam de vloot weder op de gewone plaats— op Schoonevelt — ten anker, waar de Ruyter de gekwetsten aan land zond, nieuwe krijgsbehoeften en versterking ontving en door de Gedeputeerden Hunner Hoogmogenden, de Algemeene Staten bezocht werd. Den derden Juli weder onder zeil gegaan naar de Engelsche kust ten einde de vereenigde vloten des vijands op te sluiten of bij gunstige gelegenheid aan te tasten, moest de Ruyter het voornemen opgeven, wegens de pestziekten, die aan boord van zijne schepen begonnen te heerschen en honderden deden sterven. Het deed hem te meer leed dat hij wenden en weer op de gewone plaats ankeren moest, daar hij van den raadpensionaris Fagel de mededeeling ontvangen had, dat men „in Engeland zeer preste om de vloot weer in zee te brengen." De heer Fagel voegde er als zijn gevoelen bij, dat „de vijanden nog een *effort* zouden zoeken te doen, hetwelk alsdan wel het laatste zou zijn."

Weldra ontving de Ruyter dan ook de tijding van het uitloopen der vijandelijke vloten, en wel, „dat zij met honderd vijf en twintig oorlogsschepen in zee kwamen, met eenige duizenden landssoldaten in koolschepen, en dat zij iets groots in den zin hadden."

Den 30sten Juli kwamen de vijanden in het gezicht. Daar zij, hoewel naderende, hun streek niet boven 's lands vloot om den Noord, maar integendeel om den Zuid hielden, begon de Ruyter eenig geheim opzet te vermoeden. Hij volgde hen eenigen tijd zoo dicht mogelijk, en meende menigmaal hen tot het gevecht gereed te zullen vinden, maar vond zich telkens bedrogen. Hij vernam, dat de koolschepen, met landmilitie nog altoos op de rivier de Theems lagen, gereed om op het eerste sein het ruime sop te kiezen. De wendingen der vijandelijke vloten konden dus wel het doel hebben om de Nederlandsche vloot te misleiden en van de kust te lokken, ten einde gelegenheid te hebben de koolschepen naar de Zeeuwsche kust te brengen en daar de soldaten te doen landen. De krijgsraad deelde in het gevoelen van de Ruyter en nam diens voorslag aan, om naar de oude ankerplaats terug te keeren.

Men had reden om zich daarmee geluk te wenschen, want van een gevangen genomen predikant verstond men in het begin van Augustus, dat de koolschepen volgepropt waren met welgeoefende soldaten, ten getale van 8000; dat daar ook gereed stonden drie troepen ruiterij; dat de vloot bestond uit 80 Engelsche en 28 Fransche schepen van oorlog, te zamen 108, zoo schepen als fregatten, mitsgaders 22 of 24 branders en met jachten en kitsen wel 108 zeilen sterk. Men droeg te land mede kennis van het voornemen der vijanden. Zoo men slechts wist of gissen kon waar die landing zou worden beproefd, daar men nu de gansche uitgestrekte kusten van Holland en Zeeland ter zee te dekken, te land te bezetten had! Daarbij had men te land slechts over weinig troepen te beschikken, daar de Prins met het gros van het leger naar de Spaansche Nederlanden was getrokken. Geen wonder alzoo, dat de ontsteltenis algemeen was. In die benarde ure schreven de Algemeene Staten der Vereenigde Nederlanden aan de Ruyter, als hoofd der vloot, een brief, waarvan de lezing elk Nederlander de borst doet zwellen, en waarbij men niet weet wat meer te bewonderen, de kalme vastberadenheid of het vertrouwend geloof.

Na in het kort den loop van den krijg nagegaan en de onrechtvaardigheid der beide verbonden mogendheden in het licht te hebben gesteld, tellen de Staten op, wat er bij de overwinning gewonnen, bij een nederlaag verloren zal worden, waarom zij allen, van den vlootvoogd tot den geringsten matroos, aansporden hun burgerplicht te betrachten.

Zij besloten aandoenlijk en verheven: Wij weten wel dat een goede uitkomst in zoo zwaren toestand van zaken van den goddelijken zegen dependeert; maar wij weten ook dat God de Heer Almachtig door middelen Zijn zegen uitwerken wil, en gelijk wij dit laatste uwe goede conduite, mitsgaders de onverschrokken moed, courage, goede wille, en genegenheid der andere hoofden en officieren, mitgaders soldaten en matrozen om u daarin te seconderen, aanbevolen laten, zoo willen wij niet nalaten God den Heer Almachtig vuriglijk te bidden; en is al bereids bezorgd, dat de dienaren des Goddelijken Woords in hunne predikatiën en bedestonden zullen bidden en de gemeente opwekken van denzelven God te zoeken, dat zijne Goddelijke Majesteit U, de andere hoofden van 's lands vloot en officieren, mitsgaders soldaten en matrozen, vaderlijk en genadelijk wil bijstaan, in leven en gezondheid sparen, met mannelijke dapperheid en Zijnen goeden geest aandoen, tegen de machten der vijanden laten bestaan en eene eerlijke victorie en overwinning laten brengen tot grootmaking van zijnen Heiligen Naam en welvaren van ons lieve Vaderland."

Deze brief, door de Ruyter's predikant Westhovius na de predikatie aan boord voorgelezen, wekte de gemoederen tot plichtsbetrachting. Hieven de oogen zich op tot den Allerhoogste, de handen bleven evenwel niet slap liggen in den schoot. (*Wordt vervolgd*).

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Gisteren, Vrijdag 8 Maart, vierde op Habay de Eerw. Soeur LUCIE haar gouden professiefeest. De H. Mis van dankzegging werd opgedragen in de kapel van het pensionaat Welgelegen door den Weleerw. Heer F. J. A. VAN DEN DONK, rector van het pensionaat, die in gevoelvolle bewoordingen de eenvoudige Zuster gelukwenschte met het buitengewoon groote voorrecht haar ten deel gevallen.

Sr. LUCIE werd op Bonaire geboren den 28sten April 1833, In 1856 nam zij den kloostersluier aan in in het klooster der Eerw. Zusters Franciscanessen en legde het volgend jaar, 8 Maart 1857, hare H. Geloften af in de kapel van het St. Martinusgesticht.

Sr. LUCIE was steeds werkzaam in genoemd gesticht of op Welgelegen. Van harte voegen wij ons bij de velen, die Haar geluk kwamen wenschen op haar gouden feest. Moge de Hemel haar blijven zegenen en eens rijkelijk vergelden het vele goede, wat zij hier in stilte verricht.

De Ruyter-hulde.

Zaterdagavond had de gecombineerde vergadering plaats der besturen van „Onze Vloot" en der Groep „Ned. Antillen" van het A. N. V. De Voorzitter van „Onze Vloot", de heer MOZES S. L. MADURO, heette allen welkom en verzocht den heer MORDY. C. HENRIQUEZ, Voorzitter der Groep „Ned. Antillen", als Praeses der oudste vereeniging de leiding der vergadering wel op zich te willen nemen. De heer MORDY C. HENRIQUEZ meende deze eer te moeten laten aan den heer MADURO, omdat het initiatief tot de Ruyter-hulde genomen was door „Onze Vloot", wier waardig Voorzitter hij was. Tevens bracht Spreker aan deze nieuwe Vereeniging een warm woord van oprecht Welkom en uitte de beste wenschen voor den bloei der Vereeniging. Hij meende echter ook op te mogen wijzen, dat èn „Onze Vloot" èn de Groep „Nederl. Antillen", ook een gemeenschappelijk doel hadden, namelijk het Hollandsch nationaliteitsgevoel op Curaçao te steunen en krachtiger tot ontwikkeling te brengen. Daarom bedankte Spreker „Onze Vloot" voor de eervolle uitnoodiging tot medewerking aan de feestviering van onzen vaderlandschen held DE RUYTER en hoopte, dat steeds en de Groep „Ned. Antillen" en „Onze Vloot" vriendschappelijk zouden samenwerken.

De heer MOZES MADURO bedankte voor deze vriendelijke woorden en verklaarde zich bereid als Voorzitter op te treden, vooral omdat het de voorbereiding gold der feestvieringen der driehondersten geboortedag van MICHIEL ADRIAANSZ. DE RUIJTER, een Hollandsch, wereldberoemd zeeheld, die ook in onze Kolonie op waardige wijze moest herdacht worden.

Spreker herinnerde aan de groote en gewichtige diensten, welke onze Kolonie bij voortduring geniet van onze Marine. Meer dan anderen hebben wij Curaçaonaars reden om sympathie te toonen aan het Nederlandsch Zeewezen en daarvan openlijk te getuigen. Dat was het doel der oprichting van „Onze Vloot", die zich steeds gaarne zoude aansluiten bij de Groep „Nederl. Antillen" om te werken voor het gemeenschappelijk doel.

Maar ook het verleden mag niet vergeten worden. Wanneer wij onze groote mannen eeren, wekt dit op hen na te volgen. Door onze helden te verheffen maken wij ons zelven groot.

Spreker twijfelde er niet aan, of het plan om den driehonderdsten geboortedag van DE RUYTER hier feestelijk te herdenken, zou weerklank vinden onder de bevolking. Hij vroeg de krachtige medewerking der heeren Leden, bedankte hen voor hun gewillige bereidvaardigheid en verzocht allen den korten tijd, welke ons nog van het feest scheidt, zoo goed mogelijk te besteden om eens flink feest te kunnen vieren en te toonen, dat de echte Hollandsche geest nog wakker is in de Kolonje Curaçao.

Allereerst werden nu de heeren MOZES MADURO, H. P. DE VRIES EN J. A. SNIJDERS verzocht zich in commissie te willen vereenigen om aan de burgerij geldelijken steun te vragen. Deze week hebben genoemde heeren bereids zich vol ijver van die opdracht gekweten, en voorzooverre wij gehoord hebben, werd er mild en vrijgevig bijgedragen.

Namens de feestcommissie werd de Zeereerw. Pater V. M. ZWIJSEN, Rector van het Colegio Santo Tomas, verzocht eenige liederen te dichten, die volgens bekende wijzen door alle jongens van de Openbare en Bijzondere scholen zouden gezongen worden, daar de tijd ontbrak een nieuwe cantate samen te stellen en in te studeeren.

Den heer P. VAN KOETSVELD werd opgedragen een portret van DE RUYTER te teekenen, opdat dit tot middelpunt kunne strekken eener straatversiering.

Het verder verloop van het Programma hopen wij een volgende keer te mogen mededeelen. Er zal getracht worden den geheelen dag zooveel mogelijk aangenaam te vullen en de feestviering te verdeelen over de beide gedeelten onzer stad.

Drie weken voorbereiding zijn wel wat weinig, maar toch, omdat de geestdrift zoo algemeen is en een ieder zich om strijd bereid verklaart tot medewerking, verwachten wij er nog zeer veel goeds van.

Wij wenschen der feestcommissie het beste succes en hopen dat de uitslag schitterend zij!

Sterfte.

Gedurende de maand Februari stierven in het stadsdistrict 26 menschen: 20 volwassenen en 6 kinderen.

A. N. V.

Bestuursvergadering op Maandag 4 Maart 1907 des avonds ten 7½ uur ten huize van den Heer H. J. TH. BOOMGAART. Tegenwoordig 9 leden.

De Voorzitter de Heer MORDY C. HENRIQUEZ opent de vergadering en verzoekt den secretaris de notulen der vorige bestuursvergadering voor te lezen waarna deze worden goedgekeurd.

Vervolgens worden de ingekomen stukken behandeld.

1°. Brief van de alhier opgerichte afdeeling der vereeniging „Onze Vloot" met eene uitnoodiging tot eene bijeenkomst ter bespreking van plannen in zake de viering van den 300en geboortedag van MICHIEL ADRIAANSZOON DE RUYTER. Deze brief is reeds rondgezonden aan H. H. Bestuursleden, welke allen aan de uitnoodiging gevolg hebben gegeven.

Op deze gemeenschappelijke vergadering is besloten geworden, dat de besturen van Onze Vloot en Groep: „Ned. Antillen eene feestcommissie zullen vormen tot viering van dien nationalen feestdag. Tevens wordt besloten dat onze Groep met een bedrag van f 25 aan de feestviering zal bijdragen.

2°. Schrijven van den Heer Gouverneur der Kolonie met dankbetuiging voor het toegezonden jaarverslag 1906.

3°. Brief van de Weleerwaarde Mère THÉONILLE met dankbetuiging namens het Bestuur der R. K. Zustersscholen op het eiland Curaçao voor de toegezonden portretten van H. M. de Koningin.

4°. Brief van de Weleerwaarde Mère URSULINA, overste van het St. Elizabeth-Gasthuis met gelijke dankbetuiging ook namens het Bestuur der gestichten Monte-Cristo en Zaquito;

5°. Brief van Rector M. V. ZWIJSEN met gelijke dankbetuiging namens de hoofden der alhier gevestigde Fratersscholen;

6°. Brief van den Heer B. C. J. HERFKENS te 'sGravenhage met dankbetuiging voor de verstrekte inlichtingen betreffende de strohoedenindustrie en met mededeeling dat ZEd. zich in verbinding heeft gesteld met den Heer MOZES S. L. MADURO.

7°. Brief van de sedert korten tijd opgerichte afdeeling: „Aruba" onzer groep met toezending van het reglement dier afdeeling.

Het reglement wordt artikelsgewijze behandeld en behoudens eene kleine wijziging goedgekeurd. Met groote vreugde heeft het Groepsbestuur van de oprichting der afdeeling: „Aruba" kennis genomen. Het spreekt den wensch uit dat die afdeeling krachtig moge werken in het belang van het eiland Aruba en tot bevordering van de zaak van het Verbond.

Aan den Heer J. H. P. SCHRILS, die de oprichting dezer afdeeling heeft voorbereid en tot stand gebracht, betuigt het Groepsbestuur zijn hartelijken dank.

Verder zijn ingekomen vier aanvragen voor de studiebeuren. Aangezien de termijn tot aanvragen eerst den 1sten Mei gesloten wordt, kon hierop nog geene beslissing genomen worden.

Op twee brieven, één van het Hoofdbestuur en één van onze vertegenwoordigers wordt het antwoord opgesteld.

Niets meer aan de orde zijnde wordt de vergadering gesloten.

Onderwijs.

In *De Vacature* van 8 Februari lazen wij het volgend advertentie:

Kolonie Curaçao. Onderwijzers met akte land- of tuinbouw voor St. Martin (Ned. Gedeelte), Saba en Aruba.

Op elk dier eilanden is een onderwijzer der derde klasse noodig, die de bevoegdheid bezit tot het geven van Schoolonderwijs in land- of tuinbouwkunde. Behalve de gewone voorrechten van vrijen overtocht, gratificatie voor uitrusting, enz. ontvangen de benoemenden eene jaarwedde van f 1600, ingaande met den dag van vertrek uit Nederland. Tevens wordt hun voor elke akte, die ze bezitten, boven die, vereischt voor den rang, waarin zij benoemd zijn, eene jaarlijksche toelage van f 50 toegekend; terwijl aan den onderwijzer, die aan het hoofd der school op St. Martin (N. G.) en aan hem, die als zoodanig op Saba geplaatst wordt, een jaarlijksche toelage van f 200 ten deele valt."

Deze advertentie was onderteekend door G. J. VAN GROL.

Dankbetuiging.

Door vriendelijke tusschenkomst van den Heer J. S. PANNEFLEK, handelsagent van den Heer H. SUELS ontvingen wij twee flacons van het bekende *Elixir de Capuchino* en nog een brochure en reclameblaadjes van het artikel.

Phosphaat-Klein Curaçao.

Uit goede bron vernemen wij, dat er zeer veel kans bestaat, dat spoedig de voor een tijd gestaakte exploitatie weer hervat zal worden.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

BRILLANTE MANIFESTACION.— Así merece calificarse el siguiente espontáneo testimonio, que ha brotado de la pluma del Dr. F. A. Risquez, ilustrado y prominente facultativo de Caracas:

"Decir que la combinación de los hipofosfitos alcalinos con el aceite de hígado de bacalao es buena para el escrofulismo, la turbeculosis, los catarros crónicos, la debilidad del organismo, etc., es una redundancia en que no debo insistir.

Mas declarar que la Emulsión de Scott realiza el diffsil ideal de un preparado farmacéutico estable, bello, odorífero y hasta agradable al gusto, con base de aceite de bacalao, es un acto de justicia que no puedo negar á los señores Scott y Bowne."

NEDERLAND.

Amsterdam, 12 Febr.

Ministerieele crisis.

Minister De Meester heeft in de heden gehouden vergadering der Tweede Kamer medegedeeld, dat de Ministers, naar aanleiding van het door de Eerste Kamer omtrent de oorlogsbegrooting genomen besluit, aan H. M. de Koningin hun ontslag hebben AANGEBODEN.

Hij verzocht schorsing der werkzaamheden van de Kamer, die daarna uiteenging.

Men bericht ons verder, dat H. M. de Koningin reeds heden baron Schimmelpennick van der Oye, voorzitter der Eerste Kamer, in gehoor heeft ontvangen.

(*De Tijd.*)

De begrooting van Oorlog verworpen!

De verwerping van eene begrooting door de Eerste Kamer behoort in onze parlementaire geschiedenis niet tot de alledaagsche gebeurtenissen. Slechts vijfmaal, met inbegrip van de afstemming der Begrooting van generaal Staal Zaterdag j.l., werd door de Eerste Kamer sinds 1848 van haar recht tot afstemming van een Hoofdstuk der Staatsbegrooting gebruik gemaakt.

Voor 't eerst in 1863, toen het gold de Koloniale Begrooting van Minister Uhlenbeck; een jaar later verwierp de Eerste Kamer de Begrooting van Buitenlandsche Zaken van Minister Van der Maesen de Sombreff; in 1870 de Koloniale Begrooting van Minister De Waal (met meerderheid van één stem) en in 1890 insgelijk de Koloniale Begrooting van Minister Keuchenius.

In geen dezer vier gevallen was van de verwerping van het ééne gedeelde Hoofdstuk de aftreding van het geheele Ministerie het gevolg, hoewel toch zeker niet het koloniaal beleid van de heeren Uhlenbeck, De Waal en Keuchenius gezegd kon worden, een zaak te zijn, die alleen den persoon des Ministers, niet de politiek van het geheele Kabinet aanging.

Wat er nu zal gebeuren?

Volgens de Nederlandsche bladen van verschillende richting is het vrij algemeen gevoelen dat H. M. het ontslag der overige Ministers niet zal aanvaarden. Alleen de Minister van Oorlog behoeft vervangen te worden.

Door onderscheiden sprekers der Rechterzijde bepaaldelijk door de heeren Van Zinnicq Bergmann, Reekers, Vermeulen, Havelaar, als wij 't wel hebben, ook door den heer 't Hooft, werd nadrukkelijk verklaard, dat men het behandelde onderwerp wenschte te beschouwen, los van alle verband met de politiek en dat men door zijn votum alleen den Minister van Oorlog, geenszins het geheele Kabinet wenschte te treffen.

De volkomen oprechtheid dezer verklaringen mag en zal ook wel niet in twijfel worden getrokken.

Blijft dan alleen over de moeilijkheid, om een nieuwen Minister van Oorlog te vinden. Dat dit in de gegeven omstandigheden wellicht niet gemakkelijk zal wezen, geven wij toe. Immers, de strooming in de Tweede Kamer in de richting van een volksleger en de door Minister Staal voorgestane legerpolitiek is, zooals bekend, onder de democraten en liberale anti-militairisten vrij sterk. Nemen wij echter in aanmerking, dat hoogstwaarschijnlijk in den gedenkwaardigen „nacht van Staal" de Rechterzijde der Tweede Kamer evenzeer aaneengesloten zou zijn gebleken als die in de Eerste en dat zij bij hare oppositie tegen de Begrooting ongetwijfeld door verscheiden stemmen van Links zoude versterkt zijn, ware niet een uitstel verkregen, hetwelk hoogst waarschijnlijk een uitstel van executie mocht heeten, dan schijnt de richting, waarin gezocht moet worden, vrij duidelijk.

De eisch, dat de nieuwe ambtgenoot, Generaal KOOL wordt door velen reeds genoemd, wat de algemeene politiek betreft, aan de zijde zal staan van het tegenwoordige Kabinet en ook het bij het optreden daarvan vastgestelde beginsel van bezuiniging zal aanvaarden, moet natuurlijk als volkomen billijk worden erkend.

Herhaald zij echter, dat de oppositie, welke den heer Staal deed vallen, niet was een politieke oppositie in den eigenlijken zin.

Zelfs al neemt men aan, dat tusschen het geheele Kabinet en de Eerste Kamer een conflict bestaat, dan verandert dit aan onze conclusie niets.

Immers, ontbinding van dit Staatslichaam, kan geen verandering brengen, de meerderheid is en blijft daar aan de rechtsche partijen. Dat de Tweede Kamer, met welke noch het Kabinet als zoodanig, noch ook maar één der Ministers in geschil ligt, zou moeten ontbonden worden, om een uitspraak te verkrijgen van het kiezersvolk, achten wij een volkomen onbekookt advies van enkele liberale bladen. Van de Eerste Kamer zal op die wijze wel geen revisie van hare uitspraak te verkrijgen zijn. En wat de andere Kamer betreft, indien de nieuw uit te schrijven algemeene verkiezingen, die van 1905 bekrachtigden en weder aan het tegenwoordig Kabinet eene meerderheid in de Tweede Kamer aerschaften, zou dit daarmede toch niet verder zijn gevorderd. Ons zouden dergelijke verkiezingen de kans geven op een herstel der Regeeringsmeerderheid van 1901, ook in de Tweede Kamer. Na de ook bij deze gelegenheid gebleken eenstemmigheid van alle fracties Rechts, kan daarom bij ons tegen ontbinding, van het standpunt van partijbelang, geen bezwaar bestaan. Een oplossing echter der moeilijkheden van het oogenblik is echter langs dien weg niet te verwachten.

Het vergaan van de „Berlin."

Er heeft op de kusten van Nederland slecht weer gewoed. Den 21°. Febr. liep er een storm van honderd mijlen per uur en heerschte er een bittere koude. In dat weer strandde des morgens om 5 uur de *Berlin*, bij den Hoek van Holland. Er bevonden zich aan boord 120 passagiers en 60 man scheepsvolk. Zoodra het schip vast zat, brak het in tweeën. Bij zulk noodweer, was redding brengen zoo goed als onmogelijk. Kapitein Jansen van den reddingsdienst, deed den ganschen dag hopelooze pogingen, om de boot te bereiken; hij kon er met zijne manschappen niet komen, zoo woedde de zee. Er was aan boord een tooneelgezelschap; alsook een buitengewone koerier der Engelsche Regeering met gewichtige depeches voor de hoven van Kopenhagen en Berlijn; allen verdronken in het ijskoude water. Eén persoon, voor zoover men weet is gered. 't Is Parkinson, kapitein van de Mirmidon, die te Amsterdam lag. Deze kapitein maakte toevallig de reis mede, en zegt, dat hij in heel zijn zeemansleven nooit slechter weer gezien heeft.

Uit de hier ontvangen telegrammen zou men opmaken, dat ook Prins Hendrik der Nederlanden zich bij het reddingswerk verdienstelijk gemaakt heeft; althans hem is van wege Koning Eduard VII de Bathorde toegekend voor zijne pogingen.

Latere berichten vermelden, dat toen men de *Berlin* bereiken kon, er nog enkele passagiers leefden: de overigen waren of van koude gestorven of in de golven verdwenen.

Advertentien.

ZITTING
VAN DEN
Kolonialen Raad

op Maandag, den 11n. Maart 1907, des avonds om 7½ uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

Ingekomen stukken.

Willemstad, 8 Maart 1907.

De Gouvernements-Secretaris,
Griffier van den Raad,

J. F. HAALJEN.

Bekendmaking.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den 1sten September 1905 t/m 28 Februari 1906, onder N°. 8339 T t/m N°. 5849 U, zal plaats hebben op DONDERDAG den 21sten Maart en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 6 Maart 1907.

De Voorzitter.
A. JESURUN.

Het Bestuur der Groep:
Nederlandsche Antillen van het A. N. V.

maakt bekend dat een gezamenlijk bedrag van

500 Gld.

beschikbaar gesteld zal worden voor jongelieden van de eilanden Bonaire, Aruba, Saba, St Martin en St. Eustatius, ten einde deze jongelieden, nadat zij op hun eiland lager onderwijs hebben genoten, door eene

Tegemoetkoming

in de gelegenheid te stellen op Curaçao uitgebreider onderwijs te kunnen gaan genieten.

Ouders of voogden, die hun zoon of pupil voor deze beurs in aanmerking wenschen te brengen, worden verzocht zich daartoe vóór den 1°. Mei a. s. schriftelijk te wenden tot den Groepssecretaris.

De aanvragen moeten vergezeld gaan van de noodige inlichtingen omtrent de jongelieden, zooals: leeftijd, welk onderwijs reeds genoten is, welke school op Curaçao zij wenschen te volgen (openbare of bijzondere school), welk bedrag men zelf voor de opvoeding van zijn zoon of pupil beschikbaar heeft en welk bedrag daarbij als tegemoetkoming wordt verlangd, enz.

Uit de opgegeven jongelieden, zal eene keuze van meerderen gedaan worden. Verdere inlichtingen worden verstrekt door de vertegenwoordigers op de eilanden.

Willemstad 15 Januari 1907

Namens het Groepsbestuur,

de Voorzitter: MORDY C. HENRIQUEZ
de Secretaris: J. A. SNIJDERS JR.

Drukker:
ALFREDO F SINTIAGO